

Sygn. akt VII U 2843/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Małgorzata Kowalska

Protokolant sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 roku w Lublinie

sprawy W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 13 października 2013 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala W.

D. prawo do stałej renty z tytułu całkowitej

niezdolności do pracy od dnia 1 września 2013 roku.

Sygn. akt VII U 2843/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia

13 października 2013r. odmówił W. D. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazano, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 3 października 2013r. nie uznała ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 19 listopada 2013r. złożył W. D., wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie na jego rzecz prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (k. 2 akt sądowych).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (k. 3 as).

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

W. D. urodzony (...), od 27.12.1994r. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, od 1 lutego 2013 roku do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy zaś od dnia 1 września 2013 roku wypłacano mu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Wnioskiem z dnia 30 lipca 2013r. skarżący zwrócił się do organu rentowego o ponowne ustalenie prawa do renty na dalszy okres. Po przebadaniu przez Lekarza Orzecznika ZUS dniu 30.08.2013 r. został uznany za częściowo niezdolnego do pracy. Wnioskodawca złożył sprzeciw od tego orzeczenia w dniu 13 września 2013 r. Po rozpoznaniu sprzeciwu w dniu 3.10.2013 r. Komisja Lekarska uznała wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy. Na tej podstawie wydano zaskarżoną decyzję w dniu 13.10.2013 r. Podnieść należy, że w aktach rentowych znajduje się decyzja z dnia 26 sierpnia 2013 r. wydana przed orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS, z której wynika, że prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy jest ustalone od dnia 1 września 2013 r. i od tej daty wypłacano świadczenie w niższej wysokości.

Ustalenie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wymagało posiadania wiadomości specjalnych, zatem Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych neurologa, kardiologa, ortopedy i laryngologa.

W. D. cierpi na przewlekły zespół bólowy kręgosłupa w przebiegu wielopoziomowej dyskopatii, przebyte kompresyjne złamanie kręgosłupa, bóle głowy, na atrozę lewego kolana i biodra, uszkodzenie prawego nerwu udowego, protezoplastykę prawego biodra, upośledzenie chodu nadciśnienie tętnicze, dławicę piersiową, obustronny niedosłuch.

Powyzsze schorzenia zdaniem biegłych w obecnym stopniu ich nasilenia powodują u wnioskodawcy nadal całkowitą niezdolność do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy i niezdolność na stałe (opinia biegłych – k.13-15 as).

Pozwany ZUS złożył zastrzeżenia do treści opinii w piśmie procesowym z dnia 2 .06. 2014 r. w oparciu o które został dopuszczony dowód z opinii nowego zespołu biegłych tej samej specjalności plus medycyny pracy.

W opinii z dnia 20.10.2014 r. biegli rozpoznali u wnioskodawcy wymienione wyżej schorzenia i dodatkowo stabilną chorobę niedokrwienną serca CCS II i uznali wnioskodawcę za nadal całkowicie niezdolnego do pracy na stałe (opinia k. 53-58 a.s.).

Pozwany ZUS ponownie złożył zastrzeżenia do treści opinii wnosząc o wywołanie ponownie opinii biegłego medycyny pracy. Sąd nie uwzględnił tego wniosku uznając, że w obu opiniach pokrywających się w treści biegli jednoznacznie uznali W. D. za nadal całkowicie niezdolnego do pracy. Opinie te nie budzą zastrzeżeń dopuszczanie dalszych dowodów przedłużało by jedynie w sposób nieuzasadniony postępowanie w sprawie.

Powyzszy stan faktyczny został ustalony w oparciu powołane dowody z dokumentów. Jeżeli chodzi o dokumentację zgromadzoną w aktach ubezpieczeniowych to nie stanowiła ona przedmiotu zastrzeżeń stron, zatem Sąd uznał ją za wiarygodną i przyjął za podstawę ustalonego stanu faktycznego.

Strony nie złożyły zastrzeżeń do treści opinii.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z uwagi na fakt, że skarżący był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do dnia 31 sierpnia 2013r., fakt posiadania przez niego wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 57 ustawy nie był sporny w niniejszej sprawie. W toku postępowania ustalono również, iż wnioskodawca, na dzień 31 sierpnia 2013r. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Od 1 września 2013 r. wypłacano rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Wobec ustalenia, że ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy, prawo do świadczenia należało przyznać od 1 września 2013 roku na stałe zgodnie z opinią biegłych sądowych.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ §2 kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.